
ZNAČAJ RANE MEDICINSKE REHABILITACIJE U TRETMANU PACIJENATA SA COVID-19 INFEKCIJOM

THE IMPORTANCE OF EARLY MEDICAL REHABILITATION IN THE TREATMENT OF PATIENTS WITH COVID-19 INFECTION

ALDIJANA KADIĆ (aldijanakadic@gmail.com)

Klinika za fizijatriju i rehabilitaciju, Klinički centar Univerziteta u Sarajevu

Narcisa Vavra- Hadžiahmetović (h.vemi@bih.net.ba)

Klinika za fizijatriju i rehabilitaciju, Klinički centar Univerziteta u Sarajevu

Naida Mehmedika (naida.gagula2@gmail.com)

Klinika za fizijatriju i rehabilitaciju, Klinički centar Univerziteta u Sarajevu

SAŽETAK

Uvod: Godina 2019. se smatra početkom infekcije novim korona virusom / Sever Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2- SARS-CoV-2/. Svjetska zdravstvena organizacija proglasila je 11.mart 2020.godine pandemiju uzrokovanu SARS-CoV-2 virusom.

Prikaz slučaja: Pacijent muškog spola, starosti 50 godina, upućen od strane neurologa na bolničko liječenje pod dijagnozom COVID-19, sa neurološkim komplikacijama. Uvidom u medicinsku dokumentaciju dobiju se podaci: simptomi počeli deset dana prije hospitalizacije sa povišenom tjelesnom temperaturom, otežanim disanjem i tremorom ruku. Dan pred hospitalizaciju tremor glave i gornjih ekstremiteta intenzivniji. Javlja se teškoće pri govoru u smislu dizatrije. Laboratorijski parametri ukazivali su na infektivni sindrom. Radiološkim pregledom verifikovan je težak oblik pneumonije po tipu COVID- 19 pneumonije. Polymerase Chain Reaction /PCR/ testiranje potvrdi oboljenje COVID- 19. Tokom prvih pet dana hospitalizacije kliničkom slikom dominiraju neurološki simptomi: tremor ruku, tremor glave, slabost mišićne snage gornjih i donjih ekstremiteta, otežano kretanje, govor i gutanje. Prema kliničkoj slici, laboratorijskim i radiološkim nalazima obezbijedena je terapijska potpora prema COVID-19 protokolu. Tokom hospitalizacije pacijent uključen u program rane rehabilitacije koji je uključivao terapijsko pozicioniranje tijela, edukaciju o pravilnom obrascu disanja i ranu mobilizaciju. Ponavljano PCR testiranje bilo je negativno. Ponovljeni rendenski

snimak ukazao je na značajnu regresiju nalaza na plućima. Po završenom liječenju stacionarnog tipa pacijent nastavio fizikalni tretman ambulantnog tipa. Sprovedene metode proprioceptivne tehnike /Huber aparat/, kinezi-terapija, okupaciona terapija.

Zaključak: Dugoročna oštećenja i onesposobljenost pacijenata oboljelih od COVID-19 još uvijek je veliki problem u medicinskim krugovima ali je poznata važnost rehabilitacije od prvih simptoma ove bolesti s ciljem ubrzanja oporavka pacijenta, smanjenja posljedica bolesti i poboljšanja kvalitete života.

Ključne riječi: SARS- CoV-2, COVID-19, infekcija, fizikalna terapija.